

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Chaloupkové a soudkyň Mgr. Patricie Adamičkové a JUDr. Jitky Denemarkové v exekuční věci oprávněného: **Credium, a. s.**, IČ: 25139886, se sídlem Praha 13, Bulharova 2657/12, zastoupený JUDr. Vladimírem Muzikářem, advokátem se sídlem Brno, Havlíčkova 13, proti povinnému: **DOPON, s. r. o.**, IČ: 27962822, se sídlem Praha 3, Koněvova 2660/141, pro 591.340,15 Kč s příslušenstvím, k odvolání oprávněného proti usnesení soudního exekutora Mgr. Jana Krejsty, Exekutorský úřad Brno - město se sídlem Brno, Horní 729/32, ze dne 29.04.2013 č. j. 159 EX 00282/13 - 006,

t a k t o :

- I. Usnesení soudního exekutora se **p o t v r z u j e .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Usnesením ze dne 29.04.2013 zamítl soudní exekutor exekuční návrh oprávněného na pověření Mgr. Jana Krejsty, soudního exekutora Exekutorského úřadu Brno - město, vedením exekuce podle vykonatelného rozhodčího nálezu vydaného JUDr. Evou Pulzovou, JUDr. Zdeňkou Bednářovou a JUDr. Vladimírem Blahutem dne 18.10.2012, č. j. RN/BL/Pul/Bed/-DOPON/16113028-P, k vymožení pohledávky oprávněného (výrok I.), rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.) a soudní exekutor nemá právo na náhradu nákladů exekuce (výrok III.). V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že exekuční soud neudělil exekutorovi pověření k provedení exekuce, protože exekuční titul nebyl doručen povinnému v souladu se zákonem do datové schránky, tudíž je nevykonatelný. Pro nesplnění všech předpokladů pro vedení exekuce proto návrh na nařízení exekuce podle § 39 odst. 3 ex. ř. zamítl. O nákladech exekučního řízení mezi účastníky rozhodl podle § 142 o. s. ř. à contrario, když povinnému žádné náklady nevznikly, o nákladech exekuce podle § 89 ex. ř., neboť zavinění na zamítnutí návrhu na nařízení exekuce nelze přičíst ani oprávněnému, ani povinnému.

Proti usnesení podal včasné a přípustné odvolání oprávněný. Poukázal na to, že rozhodce v rozhodčím řízení nebyl povinen doručovat oběma účastníkům do datové schránky. Na řízení před rozhodci se použijí ustanovení občanského soudního řádu analogicky, s ohledem na specifika rozhodčího řízení jejich přímé a automatické použití není možné. Poukázal na právní úpravu datových schránek provedenou zákonem č. 300/2008 Sb.,

na skutečnost, že JUDr. Blahut je fyzickou osobou, podnikatelem, a ze zákona pro něho povinnost zřídit si datovou schránku nevyplývá. Rozhodce není orgánem veřejné moci a ze zákona mu není datová schránka zřizována, ani z něj nevyplývá povinnost datovou schránku zřídit. Pokud právnická osoba neudělila podle zákona o elektronických úkonech souhlas se zveřejněním své kontaktní adresy, rozhodce by těmto osobám ani doručovat nemohl. Účastníci si v rozhodčí doložce sjednali, že rozhodce bude postupovat podle Fakultativních procedurálních zásad. Z nich vyplývá, že doručování písemností se řídí přiměřeně ustanoveními občanského soudního řádu s výjimkou ustanovení týkající se institutu úřední desky. Pokud rozhodce doručoval na adresu sídla povinného dle obchodního rejstříku, postupoval v souladu s výše uvedenými zásadami. Z doručky je zřejmé, že zásilka byla povinnému doručena dne 10.11.2012. Navrhl, aby odvolací soud změnil pokyn Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 16.04.2013 a vydal soudnímu exekutorovi pověření o nařízení exekuce.

Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadené usnesení soudního exekutora i řízení, které jeho vydání předcházelo, postupem podle § 212 a § 212a o. s. ř. ve spojení s ust. § 55c odst. 5 ex. ř., bez nařízení jednání (§ 254 odst. 8 o. s. ř.), a neshledal odvolání oprávněného důvodným.

Podle § 44 odst. 6 ex. ř., jestliže nejsou splněny všechny zákonem stanovené předpoklady pro vedení exekuce, soud udělí exekutorovi pokyn, aby exekuční návrh odmítl nebo zamítl. Tímto pokynem je exekutor vázán.

Mezi zákonem stanovené předpoklady pro vedení exekuce náleží i skutečnost, zda rozhodnutí, podle něhož má být exekuce vedena, je vykonatelné. Rozhodčí nález je rozhodnutím, vydaným jedním nebo více rozhodci nebo stálým rozhodčím soudem v řízení, které je upraveno zákonem č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů. Rozhodcem může být občan České republiky, který je zletilý, bezúhonný a způsobilý k právním úkonům, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak (§ 4 odst. 1 zákona o rozhodčím řízení). Pokud zákon o rozhodčím řízení některé procesní otázky neupravuje, za předpokladu, že zákon nestanoví jinak, užijí se na řízení před rozhodci přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu (§ 30 zákona o rozhodčím řízení). Zákon o rozhodčím řízení nemá vlastní úpravu doručování, proto, mají-li nastat účinky právní moci a vykonatelnosti ve stejném rozsahu jako v případě soudního rozhodnutí, je nezbytné trvat na dodržení pravidel, jimiž se řídí doručování rozhodnutí vydaných v občanském soudním řízení. Při doručení se vždy postupuje podle § 45 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 26.04.2007 sp. zn. 20 Cdo 1612/2006).

Jak vyplývá z ust. § 45 o. s. ř., občanský soudní řád stanoví závazné pořadí, v jakém má soud přistoupit k doručování listin. Nedojde-li k doručení při jednání, je soud povinen doručit písemnost účastníkovi prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Je-li možné doručit tímto způsobem, nesmí soud nařídit doručení prostřednictvím doručujícího orgánu. Účastník nemusí o doručení do datové schránky žádat, nemusí sdělovat identifikátor své datové schránky. Soud je povinen jej zjistit z úřední povinnosti z informačního systému datových schránek, jehož správcem je Ministerstvo vnitra. Ten, kdo má zřízenou a zpřístupněnou datovou schránku, oprávněně očekává, že mu soud bude veškerá rozhodnutí, předvolání a jiné listiny doručovat v elektronické podobě do datové schránky.

Při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky se postupuje podle zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Tento zákon upravuje elektronické úkony státních orgánů, orgánů územních samosprávných

celků, Pozemkového fondu České republiky a jiných státních fondů, zdravotních pojišťoven, Českého rozhlasu, České televize, samosprávných komor zřízených zákonem, notářů a soudních exekutorů (dále jen „orgán veřejné moci“) vůči fyzickým osobám a právníckým osobám, elektronické úkony fyzických osob a právníckých osob vůči orgánům veřejné moci a elektronické úkony mezi orgány veřejné moci navzájem prostřednictvím datových schránek, informační systém datových schránek a autorizovanou konverzi dokumentů (§ 1 odst. 1 citovaného zákona). Zákonem č. 190/2009 Sb., kterým byl s účinností od 01.01.2010 novelizován zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, bylo umožněno doručování prostřednictvím datových schránek i mezi fyzickými a právníckými osobami navzájem (§ 18a zákona č. 300/2008 Sb.). Ministerstvo vnitra vede v souladu s ust. § 14b zákona č. 300/2008 Sb. veřejný seznam fyzických osob, podnikajících fyzických osob, právníckých osob a orgánů veřejné moci, které mají zřízenu a zpřístupněnu datovou schránku, který je přístupný způsobem umožňujícím dálkový přístup. Seznam je součástí informačního systému datových schránek a je dostupný prostřednictvím internetu.

Uvedená úprava doručování prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky se uplatní i v rozhodčím řízení. Rozhodce či rozhodci, ani stálý rozhodčí soud, sice nenáleží mezi orgány veřejné moci dle ust. § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 300/2008 Sb., podle ust. § 18a citovaného zákona je však umožněno doručování do datových schránek i mezi fyzickými a právníckými osobami navzájem. Nadto dva ze tří rozhodců, kteří rozhodčí nález vydali, jsou advokáty, a ti mají shodně jako osoby právnícké ze zákona povinnost mít datovou schránku. Pokud v daném případě rozhodci nepostupovali při doručování rozhodčího nálezu vydaného dne 18.10.2012 podle ust. § 45 a násl. o. s. ř. a podle ust. § 18a zákona č. 300/2008 Sb. a nedoručili ho povinnému do jeho datové schránky, nelze ho považovat za řádně doručený, nemohl nabýt právní moci a vykonatelnosti, a nelze podle něj vést exekuci na majetek povinného.

Soudní exekutor postupoval správně pokud za daného stavu návrh oprávněného na nařízení exekuce zamítl pro nesplnění všech zákonem stanovených předpokladů pro její vedení. Odvolací soud napadené usnesení soudního exekutora podle § 219 o. s. ř. ve spojení s ust. § 55c odst. 5 ex. ř. jako věcně správné potvrdil včetně akcesorických výroků o nákladech řízení.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. à contrario ve spojení s ust. § 52 odst. 1 ex. ř. Z procesního hlediska byl v odvolacím řízení úspěšný povinný, tomu však prokazatelně žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat dovolání za podmínek uvedených v ust. § 237 o. s. ř. do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím soudního exekutora. O přípustnosti dovolání rozhoduje dovolací soud.

V Praze dne 6. června 2013

JUDr. Jaroslava Chaloupková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Naděžda Balcarová